

Sygn. akt III AUa 1729/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.)
Sędziowie:	SSA Ewa Cyran del. SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Alicja Karkut

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014 r. w Poznaniu

sprawy z wniosku **M. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawczyni M. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 4 czerwca 2013 r. sygn. akt VII U 1264/13

o d d a l a apelację.

del. SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.)	SSA Ewa Cyran
---	--------------------------------------	---------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P., rozpoznając wniosek z dnia 17 grudnia 2012 r. odmówił uchylecia decyzji z dnia 11 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury M. P. za okres od 1 października 2011 r. do 31 sierpnia 2012 r.

W piśmie z dnia 4 kwietnia 2013 r. M. P. wniosła odwołanie od powyższej decyzji powołując się wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r.

W odpowiedzi na odwołanie, pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w P. poinformował, że w dniu 20 września 2012 r. wydano decyzję, wznawiającą wypłatę emerytury M. P. od 1 września 2012 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013r. oddalił odwołanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

M. P., ur. (...), w dniu 17 grudnia 2008 r. złożyła wniosek o emeryturę.

W chwili składania wniosku odwołująca pozostawała w stosunku pracy. Była zatrudniona w Urzędzie Skarbowym w G. jako kontroler rozliczeń.

Decyzją z dnia 14 stycznia 2009 r. organ rentowy przyznał M. P. prawo do emerytury od dnia (...) r. tj. od osiągnięcia wieku. Świadczenie uległo zawieszeniu z powodu kontynuacji zatrudnienia.

Decyzją z dnia 23 marca 2009 r. ponownie ustalił wysokość emerytury M. P. i podjął jej wypłatę od dnia 1 marca 2009 r.

Następnie decyzją z dnia 11 października 2011 r., organ rentowy z urzędu na podstawie przepisu art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 1726) wstrzymał odwołującej od dnia 1 października 2011 r. wypłatę emerytury z powodu kontynuowania zatrudnienia.

Decyzją z dnia 20 września 2012 r. organ rentowy ponownie ustalił (na wniosek odwołującej) wysokość emerytury M. P. i podjął wypłatę świadczenia od dnia 1 września 2012 r., albowiem ubezpieczona rozwiązała stosunek pracy z dniem 31 sierpnia 2012r.

W piśmie z dnia 17 grudnia 2012 r. M. P. zwróciła się do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę zaległych świadczeń emerytalnych, wstrzymanych od 1 października 2011 r., powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. wraz z odsetkami.

Decyzją z dnia **21 marca 2013 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P., rozpoznając wniosek z dnia 17 grudnia 2012 r., odmówił uchylenia decyzji z dnia 11 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257, poz. 1726 oraz z 2001 r. nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do emerytury M. P. za okres od 1 października 2011 r. do 31 sierpnia 2012 r.

Sąd uznał odwołanie M. P. za niezasadne.

W przedmiotowej sprawie ustalono, że prawo do emerytury przyznano M. P. decyzją z dnia 14 stycznia 2009 r., począwszy od dnia 15 grudnia 2008 r., tj. od dnia spełnienia wszystkich warunków do przyznania świadczenia.

W okresie od 15 grudnia 2008 r. do 8 stycznia 2009 r. obowiązywał jeszcze przepis art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), zgodnie z którym prawo do emerytury ulegało zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Z uwagi na fakt, że odwołująca kontynuowała zatrudnienie, wypłata emerytury została zawieszona. Przepis art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS został uchylony z dniem 8 stycznia 2009 r. na mocy art. 37 pkt 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2008 r., nr 228, poz. 1507 ze zm.).

Na wniosek odwołującej z dnia 2 marca 2009 r. o ustalenie wysokości emerytury z uwzględnieniem stażu pracy po przyznaniu emerytury i nowej kwoty bazowej od 1 marca 2009 r. – decyzją z dnia 23 marca 2009 r. organ rentowy przeliczył odwołującej świadczenie i wznowił wypłatę emerytury, tj. rodzajowo tego samego świadczenia w nowej wysokości, które zostało pierwotnie przyznane od 15 grudnia 2008 r.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika również, że decyzją z dnia 11 października 2011 r. ZUS ponownie zawiesił odwołującej emeryturę, gdyż w dalszym ciągu kontynuowała ona zatrudnienie.

Podstawą tej decyzji był przepis art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., nr 257, poz. 1726 ze zm.) i art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którym prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego, z tym, że w stosunku do emerytur przyznanych przed tym dniem – przepis art. 103a znajdował zastosowanie począwszy od dnia 1 października 2011 r. (art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r.).

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. K 2/12 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok ten został ogłoszony 22 listopada 2012 r.

Powołując się na treść uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego Sąd I instancji uznał, że skoro M. P. nabyła prawo do emerytury przed dniem 8 stycznia 2009 r. i kontynuowała zatrudnienie do dnia 31 sierpnia 2012 r., to ponownie zachodziła względem niej podstawa do zawieszenia emerytury. M. P. nie mieści się zatem w kręgu osób, w stosunku do których Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją art. 28. ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. w zw. z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r.

Mając na uwadze powyższe, należało stwierdzić, że decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w P. z dnia 21 marca 2013 r. odpowiada prawu i tym samym na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. należało oddalić odwołanie.

Od powyższego wyroku ubezpieczona M. P. złożyła apelację wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i przyznania świadczenia za sporny wraz z odsetkami. Apelująca jako podstawę prawną swego żądania wskazała wyrok Trybunału Konstytucyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

W myśl art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. nr 153 poz. 1227) „prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego”.

Natomiast zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257 poz. 1726) „do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy, o której mowa w art. 6, oraz ustawy, o której mowa w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się, poczynając od dnia 1października 2011 r.”.

Bezsporne jest zatem, że organ rentowy prawidłowo uznał, że wypłatę emerytury, wypłacanej odwołującej mimo kontynuowania przez nią zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy, należało w oparciu o zacytowane przepisy zawiesić z dniem 1 października 2011r. Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. sygn. akt K2/12, orzekł natomiast, że :

Art. 28. ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), **dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim *znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy*** , jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Jak wynika z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, jeśli ubezpieczony skutecznie spełnił już raz warunki do otrzymania świadczenia tj. osiągnął wiek emerytalny i odpowiedni staż pracy- bo taka była treść ryzyka emerytalnego dla osób, które przeszły na emeryturę od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r., to niedopuszczalne jest – z punktu widzenia zasady ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa- nakazanie mu zastosowania się do nowej treści ryzyka, czyli nakazanie mu ponownego zrealizowania już raz skutecznie zrealizowanego prawa do emerytury.

Istotne dla przyjętego stanowiska jest stwierdzenie Trybunału, że „osoby, o których mowa (tj. przechodzące na emeryturę od 8.01.09r. do 31.12.10r.), podjęły decyzję o przejściu na emeryturę, nie mogąc przewidzieć, że przepisy zmieniają się na ich niekorzyść. W przeciwnym wypadku nie składałyby one wniosku o ustalenie prawa do świadczenia emerytalnego, bo korzystniejsze byłoby dla nich pobieranie wynagrodzenia niż dużo mniejszej emerytury, o którą wystąpiłyby po ustaniu zatrudnienia i która wówczas byłaby wyższa niż ta wyliczona w chwili, gdy złożyły wniosek po osiągnięciu wieku emerytalnego”.

Wskazując na zakres, w jakim Trybunał Konstytucyjny uznał przepis art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. za niekonstytucyjny, należy, w ocenie Sądu Apelacyjnego, uznać, że nie dotyczy on stanu faktycznego ustalonego w rozpoznawanej sprawie.

Bezsporne jest bowiem, że ubezpieczona M. P. prawo do emerytury otrzymała od dnia 15 grudnia 2008r. na mocy decyzji z dnia 14 stycznia 2009r. , którą jednocześnie zawieszono wypłatę emerytury z uwagi na obowiązujący przepis art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach, zgodnie z którym **prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.**

W stosunku do apelującej wypłata emerytury nastąpiła dopiero z dniem 1marca 2009r., z uwagi na zmianę z dniem 8 stycznia 2009r. stanu prawnego, który umożliwiał pobieranie emerytury bez rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, albowiem zgodnie z art. 37 pkt 5 b ustawy z dnia 21 listopada 2008r. emeryturach kapitałowych (Dz. U. Nr 228 poz.1507) uchylono ust.2a art.103 ustawy emerytalnej.

Odnosząc powołane wyżej zmiany stanu prawnego do rozpoznawanej sprawy, zdaniem Sądu Apelacyjnego, należy uznać, że decyzje organu rentowego były wydane zgodnie z obowiązującym prawem.

Reasumując należy podkreślić, iż uznanie art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. za niekonstytucyjny, dotyczy jedynie takich emerytów, którzy wniosek o emeryturę złożyli w okresie nieobowiązywania art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej tj. od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r.

Mając na uwadze, że apelująca wniosek o emeryturę złożyła i świadczenie otrzymała w okresie, gdy wypłata emerytury była uzależniona od rozwiązania stosunku pracy, w stosunku do niej art. 103a ustawy emerytalnej nie został uznany za niekonstytucyjny.

Tym samym stanowisko pozwanego, jak i rozstrzygnięcie Sądu I instancji należy uznać za prawidłowe.

Z tych powodów, na podstawie art. 385 k.p.c., apelację należało oddalić.

del. SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.)	SSA Ewa Cyran
---	--------------------------------------	---------------